

9 дек. 1839 Воронежъ, умр. 1917 въ Москва, писалъ: „Елементарна теория“, „Очеркъ по историята на руската музика“, „Спомени за Чайковски“ и многи статии въ „Московский вѣдомости“ и „Руския вѣдомости“ и др. вестници и списания, както и направилъ нѣкои преводи.

Квадратъ — В quadratum — по нѣмската терминология = бекаръ ♭.

Квадривиумъ академикумъ, лат. quadrivium academicum — старото общо име на изучаванитѣ въ университетѣ четири действителни изкуства: аритметика, геометрия, музика и астрономия; музиката се е причислявала тогава напълно къмъ математиката — съставляла е частъ отъ нея.

Квадрициниумъ, лат. quadricinium — се нарича музикална творба на 4 гласа.

Квадро, лат. quadro — квартетъ (гл. т.).

Квайсеръ, Карлъ Трауготъ — Queisser, Carl Traugott — виртуозъ-тромбонистъ, род. 11 ян. 1800 въ Дюбенъ при Грима (Саксония), умр. 12 юни 1846 въ Лайпцигъ, училъ при щадтмузикусъ Бартъ въ Грима почти всички оркестрови инструменти, но се усъвършенствувалъ въ тромбона — до степенъ на виртуозъ, който пръвъ въвежда този инструментъ като соловъ въ концертната зала; отъ 1830 е първи тромбонистъ, после виолистъ въ оркестра на Гевандхауза, а известно време е стоялъ на чело и на свой оркестръ,

Квализма, лат. qualisma — при невматовата нотация презъ срѣдновѣковието — фигура, служаща за означаване на украшение, състояща се въ едно леко треперане на гласа.

Квантцъ, Йоаханъ Йоахимъ — Quantz, Johann Joachim — виртуозъ флейтистъ и компонистъ, род. 30 ян. 1697 въ Обершеденъ (Хановеръ), умр. 12 юли 1773 въ Потсдамъ, ученикъ на щадтмузикусъ Флейшакъ въ Мерсебургъ, при когото се обучава цѣли 7 години на почти всички оркестрови инструменти. Следъ малко пребивание въ Пирна, отива въ Дрезденъ — като оркестрантъ, а 1717

е въ Виена, дето учи при Фуксъ и Зеленка. На следната година се връща наново въ Дрезденъ и постъпва въ полската капела, която е била промѣнливо, ту въ Дрезденъ, ту въ Варшава. Въ това време се посвещава изключително на изучаване флейта, подъ ръководството на Буфардинъ. 1724 отива въ Италия (съ подкрепа на саксонския дворъ) и учи въ Римъ при Гаспарини контрапунктъ. 1726 е въ Неаполъ, и завързва, познанство съ голѣмитъ майстори на Неаполитанската школа — компонисти и пѣвци; после отива въ Парижъ, отъ тамъ въ Лондонъ, а въ 1727 се връща въ Дрезденъ, и бива назначенъ за флейтистъ въ кралската капела. 1728 посещава Берлинъ, дето свири предъ кронпринцъ Фридрихъ съ такъвъ голѣмъ успѣхъ, че последниятъ решава да учи флейта, за която целъ по 2 месеца К. е трѣбвало да прекарва въ Райнсбергъ до 1841 — когато Фридрихъ велики заелъ престола, го назначава за свой камермузикусъ, акомпанияторъ и компонистъ — при блѣскави условия, и остава до смъртта си на тази служба, компонирайки за краля повече отъ 300 концерта и 200 други сола за флейта, развивайки и една плодотворна дейностъ като педагогъ — (Ф. Линднеръ, А. Нефъ и Г. Либескиндъ, сж негови ученици). Неговото ценно дѣло „Versuch einer Anweisung die Flöte traversière zu spielen“ съдържа всичко, що е било нужно тогава за музикалната практика. Освенъ творби за флейта, К. е писалъ и други инструментални и вокални нѣща, и има голѣми заслуги за подобрене устройството на флейтата — чрезъ поставяне на втората клапа.

Кварта, ит. quarta — въ съединение съ името на инструментъ (напр. квартъ-фаготъ) означава инструментитъ, които се намиратъ една кварта на горе, или една кварта на долу отъ обикновенитъ.

Кварта, лат. quarta — интервалъ отъ 4 диатонични степени. Чиста К. съдържа $2\frac{1}{2}$ тона и единъ полутонъ (g—c), умалената — единъ цѣлъ и два полтона (g—ces), увеличената — три цѣли диатонически тона (g—cis) — неречена още **Тритонъ**, двойно умалена К. (g—ceses или